

Establishmentek a Royal Navyban - Az 1719-es Establishment

Hozzáadta: Huszáj László

2013. március 11. Hétfő 11:18

Utolsó frissítés 2013. március 12. Kedd 13:00

Az 1719-es Establishment volt az első olyan elár-rás a Royal Navyban (Királyi Haditengerészet), amely minden hajóra vonatkozóan teljes körben tartalmazta azokat a szabványokat, ami meghatározta azok építését vagy újrakészítését egészen a 20. századig, kiegészülve azok a Királyi hajógyárakban (Royal Dockyards) vagy kereskedelmi vállalkozásoknál. Ezek az elár-rások nem vonatkoztak a 20-nál kevesebb tonnával rendelkezőkre, amelyek nem voltak osztályba sorolva. Ez az Establishment az első, az 1706-os helyett létrehozva, amely lefelé csak a 40 tonnáig határozta meg a hajók méreteit, felfelé pedig a 100 tonnás első osztályú hajókat a gőzszintén kihagyta.

Az 1719-es Establishmentet alkalmazták az összes hajóra, valamint az új építetett régi hajókra, az első osztályúakéig le a hatodik osztályig bezárólag, tehát minden hajón volt 20, vagy annál több tonna. Az tény, hogy az 1719-es Establishment első 20 év alatt minden megépült hajón tartózkodtak a hadiépítések, amelyekre az a kényszerült az Admiralitás, mert ebben az időszakban nem építhettek új hajókat. Új építéskor levették a palánnyal, hogy megkíméljék a korhadat gerendák cseréjét és végrehajtsák azokat a kiigazításokat, amelyek szerint azok megfeleltek az elár-ratoknak. A második eljárás az volt, hogy teljesen szétbontották a hajókat és anyagának felhasználásával új építettek egy újat, de azt már a megfelelő elár-rások szerint. Ezek hajók azonban nem szimmetrikusak.

Sokkal fontosabb volt, hogy az új Establishment nem korlátozott csupán a méretek meghatározására, most már megadta a szilárdsággal a hajók építéskor betartandó egyben a ténylegesen is, mint például a gerendák vastagsága.

Az 1719-ben kiadott Establishmentnek jelentős revíziói voltak 1733-ban és 1741-ben, de egyik alkalom sem okozta a cserét. Egy új Establishmentet végül csak 1745-ben fogadtak el.

Mielőtt 1745-ben kijelölték a tervezési munkát a Surveyor of the Navy (Haditengerészeti Felügyelő) hivatalába, minden hajó tervezésének feladata a hajó építési Királyi Hajógyárak Mester Hajócsáira (Mester Shipwrights) hárult, akik felelősei voltak annak, hogy betartásra kerüljenek az elár-ratok. A tervek azonban minden hajó esetében egyediek voltak és eltértek egymástól, ezért azok nem feleltek meg a hajóosztályok mai, modern értelemben vett követelményeinek. Kivétel ez alól akkor volt, amikor a hajókat szerződés alapján kereskedelmi hajógyárak építették. Ezek közül a Surveyor of the Navy készíttette el, a tervek másolatát pedig a hajók megkapták a végrehajtásra. Ez azonban csak bizonyos kötetes és azoknál kisebb hajókra fordult elő. Hírom, a kötetes csak az arra kijelölt Királyi Hajógyár építette, sőt a új építéskor is csak itt építhették el. Ezek nagy hajóknak az építésére azonban szinte kizárólag csak a hajóépítők idején kerülhet sor.

Hát

Az 1706-os Establishment bevezetésével a brit haditengerészeti hajóépítésben rendkívüli stagnálás kezdődött. Az Establishment célja az volt, hogy létrehozza a szabványosítást az egész flotta tekintetében és ezzel részben csökkentse a költségeket annak érdekében, hogy Britannia képes legyen eltartani hatalmas haditengerészetet. A mellékhátás az volt, hogy szinte teljesen megszűntek a formai újdonságok mindaddig, amíg a 1750-es évek elején nem térlik az Establishmentet.

1714-ben György trónra kerülésével megkezdődött a hannoveri dinasztia uralkodása Nagy-Britanniában, ami újtalakulást hozott a Royal Navy fő intézményeiben. A Board of Admiralty (az Admirális Tanácsa) és a Navy Board (a Haditengerészeti Igazgatóság) változása társult a rezsimváltáshoz. Az Admirális politikai szervezet lett, míg a Navy Boardhoz kerültek azok az emberek, akik a szakmai tevékenységükben megtanulták az Establishment rendszert. Nagyon jelentős tényező volt az 1719-es Establishment kialakulásában és annak hosszútávú leltartamában a hogy az 1714-1739 közötti időszak volt a legbőkebb kor nyugat-Európában a 18. században.

Hozájírt még az 1719-es Establishment bevezetéséhez egy új Égy Establishment kiadás 1716-ban. Korábban Égy Establishmentek minden egyes hajóra kálálán mennyiséget adtak meg, mert gyakori volt az eltérő egyes hajóknál a névleges méretektől, ami hatással volt aztán arra is, hogy mennyi fegyverzet tudtak szállítani.

Az 1716-os Égy Establishment célja az volt, hogy felszámolja ezt a helyzetet és minden hajó egy bizonyos tpusnak megfelelően ugyanazzal a fegyverzettel rendelkezzen. A Navy Board azonban rávilágított arra a tényre is, hogy még mindig sok hajó van szolgálatban, amelyek fizikailag képtelenek hordozni az elár-rt fegyverzet, akár az Égy ablakok száma és elhelyezése, akár a hajó szerkezeti gyengesége miatt. Lényegében a Navy Board elhatározta, hogy vállal feladatot, amelynek során valamennyi hajó tálzál tervek alapján újíáóp-ttetik, hogy ezzel megkínnyá-tsák az egységes fegyverzet létrehozását.

1719-es megállapodások

Az új Establishment a méreteket 1719. decemberben véglegesítette lényegesen részletesebben, mint az elődje. Az 1706-os csak az alapvető dimenziákat kérté (Égy fedélzet hossza, gerinc hossza, szélesség és a hajóár mérlys) míg az 1719-es Establishment részletesen mindent szabályozott, a gerinc hosszát a fedélzeti deszkák a vastagságát is.

Hatály kiterjedhet az első osztályakra is, amelyek méreteinek megállapításához a HMS Royal Sovereign sorhajó kellett alapul venni. A második irány az új Establishmentnek a hatodik osztály (20 Égy) és a kisebb ötödik osztály (30 Égy hajó) áopát-sát szabályozta. Az egyb hajópusok méreteit az 1706-os Establishment szerint áopá hajókkal szerzett tapasztalatok alapján határozták meg.

1733-as javaslatok és módosítások

Ebben az időben a brit hajógyártás fejlődése megállt. Míg Nagy-Britannia kálálídi tengeri riválisai, első sorban Franciaország, folytatta hajóinak a fejlesztését. Egy végül a Navy Board kénytelen volt tudomásul venni azt a tény, hogy a brit hajók a kálálídi versenytársaiknál általában kisebbek és tpusban gyengébbek. Ez a helyzet tálbb tényezé kombináciájának a kálvetkezésben alakult ki. A fő ok azonban az volt, hogy a kontinentális haditengerészete szemben a briteknek sokkal nagyobb flottára volt szükségük, de az egyre névekvő minásági kálvetelmények teljes-tésához már nem voltak elegendő rendelkezésre állás káltságek. Ennek kálvetkezésben aztán 1729-ben aggályok merültek fel, hogy az 1719 Establishment szerint áopálá hajók tál kicsik, ezért amikor sor kerül egy új hajó, a HMS Centurion áopát-sáre, illetve a HMS Rippon áppen esedékes újíáópát-sáre, kissé megváltozt alkalmazzák ezeket.

1732-ben az Admirális is úgy határozott, hogy felkéri a Királyi hajógyárak hajóépítő mestereit, számoljanak be arról, miként lehetne a hajóépítőket az igényekhez igazítani. A megérkezett javaslatok azonban nagyon átvitatottak voltak, kisebb kiigazításokat javasoltak bizonyos részletekben, így további elárterjesztés nem történt. Végül 1733 májusában Jacob Ackworth a Navy Board-tól, a Surveyor of the Navyval közösen azt javasolta, hogy az Admirális látogatásán a hajóépítőket az 50 és 60 évfolyamos hajóknál, főként a szőlősgépet névelve. Az Admirális elfogadta ezeket a javaslatokat, és azt is, hogy majd a későbbiekben az egyben tápusoknál az új módszerek kialakítására is ezzel hatékonyabbá tételükre. Technikailag azonban nem kívántak a 1719-es Establishment helyett új, 1733-ast megalkotni. A jelek szerint az Admirális eredetileg nagyobb horderejű reformokat kívánt, mint amit aztán ténylegesen végrehajtottak, ennek oka részben az volt, hogy a Board of Admiralty tagjaiból hiányzott a hajóépítő gyakorlati ismerete és hiányoztak a köpességek a problémák megértéséhez.

1741-es javaslatok és módosítások

A brit hajók tervezési hiányosságai akkor váltak nyilvánvalóvá, amikor kirobbant Anglia és Spanyolország között a Jenkins kapitány féléves háború, ami aztán az Osztrák–Római Birodalom és a brit háborúval folytatódott (1739–1748). A hajóépítő hajó a Princess, 1740. áprilisban hirtelen brit 70 évfolyamos hajó (HMS Kent, HMS Lennox és HMS Orford) hat részében tudta csak legyőzni azt a vetőgépet, hogy a Princess elvesztette az árbocsudarait. A spanyol hajó nagyobb méretű volt (sokkal kezelebb állt a brit 90 évfolyamos hajóhoz, mint a 70 évfolyamoshoz.) Ennek következtében a stabilitása és a teherbírása jobb volt, mint a brit hajóké. Az ebből származó építői minőség lehetett a tette hosszú ideig ellenálljon a hirtelen brit hajónak. Ezzel nyilvánvalóvá vált az ellenfél felé a rosszabb a brit hajók felett, ami a korábban elhanyagolt fejlesztési szükségletekre hirtelen fel a figyelmet. A nehezebb fegyverek alkalmazásához nagyobb hajók építésére vált szükségessé és ezért Sir Jacob tett egy sor új javaslatot a megnevelésére és arra, hogy ne ragaszkodjanak ezután olyan erősen az elárterjesztéshez. További a javára vonatkozó új javaslatok Establishmenttel hiányzókat hajtott végre a haditengerészet listájában bizonyos tápusok hajó. Eszerint a 70 évfolyamos hajó 64 évfolyamos, a 60 évfolyamos pedig 58 évfolyamos lenne, de nehezebb fegyverekkel. Az új elképzelés szerint 1741-ben egy elárterjesztés helyett, egy 74 évfolyamos és két 66 évfolyamos hajó építettek új módszerekkel.

Egy további mellékhatása volt a háborúnak, hogy észlemlött az új építői rendszer. Amíg a háború kitört, az volt a gyakorlat, hogy rendszeresen új építőket a hajókat annak érdekében, hogy fenntartsák a flotta méreteit, most riasztás részletekben indultak meg a parlament iránti kérelmek új hajókra. A valóságban nem csak az volt a gond, hogy az anyagi fedezet csak az új építői részletekre volt elég, hanem az is, hogy a rendelkezésre álló faanyag mennyisége nem lehetett elég az új építői részletekhez. Egyes esetekben a hajókat a céllal az elárterjesztés le kellett bontani, mielőtt tényleges megkezdés előtt a helyreállítási folyamat, miközben a hajó további is az aktív listában szerepelt egészen addig, amíg a hajó új építői részletekkel hosszadalmas folyamat volt. Időigényesebb, mint egy teljesen új építői részlet. A háború során a jelentette, hogy nagyon hosszú időt vett igénybe az a munka, amelynek során a szétcsedett hajó anyagait felmérték és elárterjesztették arról, hogy mi használható az új hajóhoz, és mi az, amit csak más helyeken lehetett felhasználni, illetve mi az, ami csak a részletekhez szükséges fűrészszáruként hasznosítható.

Háború során hajókat kellett kénytelen Nyugat-Indiában, ahol biztosítani kellett azok részére a Drydock (szárazdoki) szolgáltatásokat a hajótestek burkolatának megfelelő állapotban tartására, hogy fenntartható legyen azok menettulajdonsága és biztonsága, valamint sok más javítási feladat ellátására. A flotta szervezésének ez a feladata azt jelentette, hogy az új építői részletek alacsony prioritású kaptak. Az lett ebben az időben a brit gyakorlat, hogy a régi hajókat hulknak (szolgálaton kívüli hajó) nyilvánították és azokat a kikötőkben állomásoztatták ahelyett, hogy ezeket a meg mindig átvitatottak részletek új építői részletekhez hajógyári kapacitást hoztak volna létre. Később 1739 után, és 1742-t követően egyáltalán nem folytatódott ezek, bár mindegyik már kezeletlen a befejezéséhez.

(A bekeretezett részekben az Establishment elírásai találhatóak)

Első osztályú 100 Ágyú

Az 1719 Establishment a rendkívül sikeres Royal Sovereign vette az első osztályú hajók alapjául abban a formában, ahogy azt 1704-ben átépítették (a későbbi Royal William és a Britannia átépítésének is ez volt az alapja ugyanazokban a formákban és méreteket). Így mindhárom átépítést az 1719-es Establishmenthez kell tenni annak ellenére, hogy valójában megelőzte a szabványosítást.

Távolság: 100-Ágyú első osztályú sorhajó

Távolság: 1869 bm

Hossz: 53,0 m (gundeck), 42,8 m (gerinc)

Szélesség: 15,2 m

Hajóár: 6,1 m

Személyzet: 850 katona és tiszta.

Fegyverzet: 100 Ágyú

Alsó fedélzet: 28 x 42 vagy 32 fontos

Középső fedélzet: 28 — 24 fontos

Felső fedélzet: 28 — 12 fontos

Quarter fedélzet: 12 — 6 fontos

Forecastle: 4 — 6 fontos

Nem épült még első osztályú hajók 1719 és 1733 között és átépítésre sem került sor. A Royal Sovereign átépítésére tartott meg 1723 és 1729 között. Az 1733-as felülvizsgálat az első osztályú hajók változtatásait a távolság, a hossz vagy a szélesség vonatkozásában, csak növelte a hajóár mélységét 6 h

Az 1741 felülvizsgálat azonban már növelte a méreteket

Távolság: 1999 bm

Hossz: 54,3 m (gundeck), 44,1 m (gerinc)

Szélesség: 15,5 m

Hajóár: 6,6 m

Csak egy első osztályú épült az 1733-as méreteket, ez a Victory volt, nyilvánvalóan az 1695-és eldjének átépítését, de ez szigorúan csak egy fikció, mivel a régi hajók darabjait már 1721-ben teljesen felhasználták. Hajók építésére pedig nem kezdődött el 1733-ig. Ezt követően első osztályú hajók, mind az 1741-es méreteket

Â

Műsodosztályú 90 Ágyúok

Az 1719-es Establishment szerint írt műsodosztályú tőp-tettek az elírásoknak megfelelően a megírt hajók felhasználásával. Ezek a Prince George 1719-1723, az Uniák 1718-1726, a Namur 1723-1729, a Neptune 1725-1730, a Marlborough 1725-1732. Két további elrendelték az őráp-tésüket, de különösen már az átdolgozott 1733-as tőp-tők szerint készülték el, a Duke 1734-1739, a Saint George 1739-1740 készült.

Tőpus: 90 Ágyú s műsodosztályú sorhajó

Tőfogat: 1566 bm

Hossz: 50,0 m (gundeck), 40,4 m (gerinc)

Szélesség: 14,4 m

Hajóár: 5,7 m

Személyzet: 750 katona és tiszt

Fegyverzet: 90 Ágyú

Alsó fedélzet: 26 — 32 fontos

Középső fedélzet: 26 — 18 fontos

Felső fedélzet: 26 — 9 fontos (12 fontos 1743-tól)

Quarter fedélzet: 10 — 6 fontos

Forecastle: 2 — 6 fontos

Az 1733-as felülvizsgálatnál írték a műreteket a kiegészítőkre:

Tőfogat: 1626 bm

Hossz: 50,6 m (gundeck), 40,9 m (gerinc)

Szélesség: 14,6 m

Hajóár: 5,9 m

Két másik tőp-tőt is megkezdtek az 1733 műretekre, noha a kezdeti elrendelés a 1719-es műretekre szólt különösen az átdolgozott 1741-es műretekkel lettek befejezve, amelyek a kiegészítők voltak

Tőfogat: 1678 bm

Hossz: 51,2 m (gundeck), 41,8 m (gerinc)

Szélesség: 14,6 m

Hajász: 6,1 m

Másik kettő a Ramilliest 1743-1749, a Princet 1743-1750 közötti időben építették át az 1741-es második tiszok szonoha az elrendelés itt is az 1733-es elírás volt.

Á

Harmadosztályú 80 Ágyúók

Az 1719 Establishment szerint ebbe az osztály tartoztak a legkisebb háromfedélzetes hadihajók. Hát 80 Ágyúók hajókat építették meg ennek az elírásnak a követelményei szerint az 1733 második tiszokig. A Lancaster 1719-1722, a Norfolk 1718-1728, a Cornwall 1723-1726, a Princess Caroline 1724-1731, a Humber 1723-1726, a Somerset 1722 -1731, a Russell 1729-1735 közötti időben készült el. A nyolcadik hajó, a Cumberland már az 1733 mártalokkal fejezdődt a Humbert 1727-ben átkeresztelték Princess Ameliára, 1747-1748 között levágták a felső fedélzetet, hogy egy 66 Ágyúók hajó legyen belőle.

Tápus: 80 Ágyúók harmadosztályú sorhajó

Tárfogat: 1350 bm

Hossz: 48,2 m (gundeck), 39,1 m (gerinc)

Szélesség: 13,6 m

Hajász: 5,5 m

Személyzet: 520 katona és tiszt (1733-tól 600)

Fegyverzet: 80 Ágyúó (1743-as fegyverzet zárójelben)

Alsó fedélzet: 26 — 32 fontos

Középső fedélzet: 26 — 12 fontos (18 fontos)

Felső fedélzet: 24 — 6 fontos (9 fontos)

Quarter fedélzeten: 4 — 6 fontos

Az 1733-as felőlvizsgálatnál vette a mártalokat a következők szerint:

Tárfogat: 1400 bm

Hossz: 48,2 m (gundeck), 38,9 m (gerinc)

Szélesség: 13,8 m

Hajász: 5,7 m

Két 80 Ágyús hajó tálca ezekkel a dimenziókkal, a Boynet 1736-1739, a Cumberlandot 1734-1739 készített. A Cumberlandnak nagyobb tálcásekora (1747-1748) levágták a felső fedélzetet és 66 Ágyús hajó lett belőle.

Az 1741-es felmérés adatai:

Tárfogat: 1472 bm

Hossz: 49,1 m (gundeck), 39,9 m (gerinc)

Szélesség: 14,0 m

Hajóár: 5,9 m

Egy hajó, a Culloden tálca az 1741-es mérések szerint 80 Ágyús hajónak, de az tálca során levágták a fedélzetet és 1747-ben 74 Ágyús kőfedélzetes hajóként fejezték be, a kővetkezéig fegyverzetel:

Alsó fedélzet: 28 — 32 fontos

Felső fedélzet: 28 — 18 fontos

Quarter fedélzet: 14 — 9 fontos

Forecastle: 4 — 9 fontos

Két hajó, a Devonshire és a Lancaster tálca kezdték meg az 1741-es mérések szerint 80 Ágyúsna, de ezeknek is levágták a felső fedélzetet, és 66 Ágyús kőfedélzetes hajó lett belőlük, mindegyik a kővetkezéig fe

Alsó fedélzet: 26 — 32 fontos

Felső fedélzet: 26 — 18 fontos

Quarter fedélzet: 10 — 9 fontos

Forecastle: 4 — 9 fontos

Harmadosztályú 70 (később 64) Ágyúsok

Az 1719-es Establishment felmérés adatai ezeknek a hajóknak a méréseit is. Az előrejáróknak a teljes tálca nyolc 70 Ágyúst 1717-1730 készített tálcák. Ezek - az Edinburgh, a Northumberland, a Captain, a Stirling Castle, a Lenox, a Kent, a Grafton és az Ipswich - má-g nagy további ájáró tálca készült a Deptfordi hajógyárban és a Burford, a Buckingham, valamint a Prince of Orange (az utolsót eredetileg Bredahnak nevezték).

Tápus: 70 Ágyús harmadosztályú sorhajó

Tárfogat: 1128 bm

Hossz: 46,0 m (gundeck), 37,5 m (gerinc)

Szélesség: 12,6 m

Hajóár: 5,3 m

Személyzet: 440 katona és tiszt (1733-tól 480)

Fegyverzet: 70 Ágyús (1743-tól 64 Ágyús)

Alsó fedélzet: 24 – 24 fontos

Felső fedélzet: 26 – 9 fontos

Quarter fedélzet: 8 x 6 fontos

Forecastle: 2 – 6 fontos

A 1733 felvázsgálylat névelt mőretei a kővetkezéek:

Tőrfogat: 1061 bm

Hossz: 43,9 m (gundeck), 35,5 m (gerinc)

Szőlesség: 12,6 m

Hajásár: 5,2 m

Eredetileg tizenegy hajás őpő-tőst terveztők, amelyek megfelelnek ezen elő-rőisoknak, kőztő hat őpőlt az előgyőok helyőre. Ezek voltak a Weymouth, a Worcester, a Strafford, a Superb, a Jersey, az Augusta, a Dragon, a Lion, a Kingston, a Rupert ős a Princess Mary. 1739 utőjn őjabb nőgy őpőlt - a Nottingham ős az Exeter a Kirőlyi hajőgyőiban, a Medway ős Dreadnought szerződő alapjőjn vőllalkozőknőjl.

A 1741-es felvázsgálylat mőretei:

Tőrfogat: 1123 bm

Hossz: 44,8 m (gundeck), 36,5 m (gerinc)

Szőlesség: 12,8 m

Hajásár: 5,5 m

Hat hajő - a Canterbury, Sunderland, Tilbury, Princess Louisa, Defiance ős az Eagle őtőpő-tőst rendeltők el ezen elő-rőisok szerint, a hetedik - a Windsor - egy kisső kibővő-tett formőjban őpőlt.

Az 1743-as Guns Establishment utaső-tőisa elő-rőrt 26 db 9 fontost a felső fedélzetre ős 24 db 12 fontost az alső fedélzetre csőkkentve ezzel a fegyverek szőjmőjt 58-ra.

ő

Negyedosztőlyő 50 őgyőok

A 1716-os Guns Establishment a kisebb negyedosztőlyőok vonatkozőisőjban felvőltotta a 12 fontos őgyukat az alső fedélzeten 18 fontosokkal, a 6 fontosokat a felső fedélzeten 9 fontosokkal, ugyanakkor, eltővolő-tott, nőgy kisebb 6 fontos a tőfedélzetről őgy az 54 őgyőokbő 50 őgyőokat alakő-tva ki. Az 1719 Establishment alapjőjn tizennőgy hajő őtőpő-tettek 1718 ős 1732 kőzőtt. Ezek voltak - a Falkland-, Chatham, Colchester, Leopard, Portland, Lichfield, Argyll, Assistance, Romney, Oxford, Greenwich, Falmouth, Salisbury ős a Newcastle.

Tűpus: 50 Ágyás negyedosztályú sorhajó³

Tűfogat: 755 bm

Hossz: 40,8 m (gundeck), 33,4 m (gerinc)

Szélesség: 11,0 m

Hajóár: 4,6 m

Személyzet: 280 katona és tiszt (1733-tól 300)

Fegyverzet: 50 Ágyú

Alsó fedélzet: 22 Á— 18 fontos (24 fontos 1743-tól)

Felső fedélzet: 22 Á— 9 fontos (12 fontos 1743-tól)

Quarter fedélzet: 4 Á— 6 fontos

Forecastle: 2 Á— 6 fontos

A 1733 felülvizsgálat művelei a következők:

Tűfogat: 853 bm

Hossz: 40,8 m (gundeck), 33,0 m (gerinc)

Szélesség: 11,7 m

Hajóár: 4,8 m

Nyolc hajót épített meg ennek megfelelően a Királyi hajógyárakban - a Gloucester, Severn, Saint Albans, Woolwich, Dartmouth, Guernsey, Antelope és Preston. Ezt követően további négy építésként kereskedelmi szerződés alapján - a Hampshire, Leopard, Sutherland és Nonsuch.

A 1741-es felülvizsgálat művelei:

Tűfogat: 968 bm

Hossz: 42,7 m (gundeck), 34,7 m (gerinc)

Szélesség: 12,2 m

Hajóár: 5,2 m

Tizenöt építésként készült a Surveyor's Office kizárólagos terve alapján - a Harwich, Colchester, Falkland, Chester, Winchester, Portland, Maidstone, Gloucester, Norwich, Ruby, Advice, Salisbury, Lichfield és egy másik Colchester (az első elveszett 1744-ben). Tizenöt díköt építésként a Panther helyi formatervezési mintaként Plymouth Dockyardban, és két másik a Woolwich és Deptford hajógyárakban megnyitott kivitelben - a Bristol és a Rochester.

Á

Átírdik osztályú 40 Ágyók

Az 1716-os Guns Establishment a nagyobb Átírdik osztályúknál már eltávolított négy kisebb Ágyót a táfölzet helyette hozzáadott 1 pár Ágyót az alsó fedélzeten, Átalakítva ezzel Áket 42-ből 40 Ágyóká. Ugyanakkor az alsó fedélzeti Ágyó most már 12 fontos lett a korábbi 9 fontos helyett. Tizenhárom hajó Ápárt Át ezen elárás szerint - Hector, Anglesea, Diamond, Mary Galley, Ludlow Castle, Pearl, Kinsale, Lark, Adventure, Roebuck, Torrington, Princess Louisa és a Southsea Castle.

Tárfogat: 40 Ágyók Átírdik osztályú hajó

Tárfogat: 594 bm

Hossz: 37,8 m (gundeck), 31,0 m (gerinc)

Szálesség: 10,1 m

Hajóár: 4,3 m

Személyzet: 190 katona és tiszt (1733-tól 250)

Fegyverzet: 40 Ágyó (44 db 1743-tól)

Alsó fedélzet: 20 Á— 12 fontos (18 fontos 1743-tól)

Felső fedélzet: 20 Á— 6 fontos (9 fontos 1733-tól)

Negyed fedélzeten): 4 Á— 6 fontos (1743-tól)

Az 1733 felmérését nem tett vélt az Ágyófedélzet hosszban, de ténylegesen csökkentette a gerinc hosszát 42,5 cm-rel. Jelentse névelte a szálességet 65 cm-el, és a hajóárt 15 cm-rel az alábbiak szerint:

Tárfogat: 678 bm

Hossz: 37,5 m (gundeck), 30,6 m (gerinc)

Szálesség: 10,9 m

Hajóár: 4,4 m

Protópuskát az Eltham-t ezen elárás szerint Átírdik 1734-1736 között Átt Deptfordban. Ez alapján tizenhárom hajó Ápárt Át rendelt meg kereskedelmi vállalkozók, akik 1739-től Ápárt Át ezeket - a Dover, Folkestone, Faversham, Lynn, Gosport, Sapphire, Hastings, Liverpool, Kinsale, Adventure, Diamond, Launceston és Looe.

Az 1741-es felmérését már:

Tárfogat: 706 bm

Hossz: 38,4 m (gundeck), 31,2 m (gerinc)

Szálesség: 11,0 m

Hajóár: 4,7 m

Tizenhárom hajó Ápárt Át az Áj elárásokkal, ismét mindet szerződésben - az Anglesea, Torrington, Hector, Roebuck, Lark, Pearl, Mary Galley, Ludlow Castle, Fowey, Poole, Southsea Castle és Chesterfield. Három további hajó - a

Prince Edward, az Anglesea és a Thetis kárhozta ezeket egy kissé módosított formájában, a hajóár emelkedett továbbá 12,5 cm-el.

Á

Átírdik osztályú 30 Ágyók

Az 1719-es Establishment a 30 Ágyók átírdik osztályú hajóknál a gundeck hosszát 34.7 méterben adta meg, a fegyverzete nyolc darab 9 fontos az alsó fedélzeten, 20 db 6 fontos a felső fedélzeten, és 2 db 4 fontos a tatfedélzeten, de 30 Ágyók hajókat már nem építettek és az elavult tőpus hamarosan eltűnik.

Hatodik osztályú 20 Ágyók

Az 1719-es Establishment a hatodik osztályú aknát alapmodellnek a rendkívül sikeres, 1719-ben épült Dursley Galley-t vette. A rendelet megállapította a méreteket, melyek alapján az 1720-ban elveszett Greyhound és Blandford, valamint a 1727-ben kielejtett Rye példájára három hajó épült meg. A már megépült hajókban 17 méterrel építettek az Establishment szerint: a Lyme Shoreham 1720-ban, a Scarborough 1722-ben, a Lowestoffe 1723-ban, Garland, Seaford és Rose 1724-ben, Deal Castle, Fox, Gibraltar, Bideford, Seahorse, Squirrel, Aldborough, Flamborough és az Experiment 1727-ben, a Phoenix 1728-ban készült el. Későbbi 20 Ágyók hajókat a Sheerness-t és a Dolphin-t 1732-ben építették Deptfordban egy kissé kibővített formájában.

Tőpus: 20 Ágyók hatodik osztályú hajó

Tőrfogat: 374 bm

Hossz: 32,3m, (gundeck), 26,7m (gerinc)

Szélesség: 8,6 m

Hajóár: 2,8 m

Személyzet: 140 katona és tiszta

Fegyverzet: 20 Ágyó:

Felső fedélzet: 20 Á— 6 fontos

A 1733 felülvizsgálat nem tett változást a gundeck hosszában, de az 1719-es méretekhez képest csökkentette a gerinc hosszát 22,5 cm-el, jelentősen növelte a szélességet 65 cm-el és a hajóár 7,5 cm-el.

Tőrfogat: 430 bm

Hossz: 32,3 m (gundeck), 26,5 m (gerinc)

Szélesség: 9,3 m

Hajóár: 2,9 m

Két 20 évszázados hajót építettek Deptfordban az 1733 márkétekre: a Tartart 1734-ben, a Kenningtont 1736-ban. Később készült tervek alapján 1739-1740 között készült 14 hajó közül 14 hajó építését kezdte el kereskedelmi vállalkozásokkal: Winchelsea, Lyme, Rye, Experiment, Lively, Port Mahon, Scarborough, Success, Rose, Bideford, Bridgewater, Seaford és Solebay voltak ezek. Két további hajónak, ezek a Greyhound és Blandford, egy kissé kibővített kivitelezésűre készítették szerződést 1741-ben.

A 1741-es felmérés adatai:

Tartalom: 498 bm

Hossz: 34,1 m (gundeck), 27,9 m (gerinc)

Szélesség: 9,8 m

Hajómagasság: 3,4 m

Tizenöt hajó építettek ez alapján, az ászeset szerződéses alapon, készült tervekben biztosítva az elárterjesztést. Lowestoffe, Aldborough, Alderney, Phoenix, Sheerness, Wage, Shoreham, Bridgewater, Glasgow, Triton, Mercury, Surprise, Siren, Fox és a Rye. További két hajó, a Centaur és Deal Castle építést meg egy kicsit később, de úgy készült meg, hogy megfeleljenek az 1741-es kritériumoknak. Még egy hajó, a Garland építést 1745-1748 között készült a Sheerness hajógyárban a tőbbitől valamivel hosszabb kivitelben.

Á

Forrás: http://en.wikipedia.org/wiki/1719_Establishment

Huszár László